

ת"פ 40359/06 - מדינת ישראל ע"י נגד יצחק קבדה - בעצמו ע"י יוסף דמקה - לא בעניינו, שחר בקללה - נדון

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

לפניה כב' השופט יובל ליבדרו
 מטעם המדינה ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק
 נגד
 1. יצחק קבדה - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד פאולה ברוש
 2. יוסף דמקה - לא בעניינו
 3. שחר בקללה - נדון

גזר דין

מבוא

1. נאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על-פי הודהתו בכתב אישום מותוקן (להלן: "כתב האישום") אשר ייחס לו עבירה של שוד בניסיבות מחמיירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") (להלן: "תיק האב").

הנאשם צרף את ת"פ (שלום- נוער ב"ש) 28704-11-20 אשר ייחס לו עבירה של תקיפה סתם על-ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיפים 379 + 382(א) לחוק העונשין (להלן: "התיק המצורף").

2. הודהת הנאשם בתיק האב ניתנה שלא במסגרת הסדר טיעון, וביחס אליו הצדדים טענו לעונש באופן חופשי. בתיק המצורף להבדיל, הגיע הנאשם להסדר שככל הבנה עונשית עם לשכת התביעה שניהלה התקיק מלכתחילה בבית משפט השלום לנוער, הסדר אותו ביקשה המאשימה לאמץ בתיק האב לאחר צירוף התקיק.

3. כאן המקום לציין, כי עניינו של נאשם 2, שהורשע בתיק האב בעבירה זהה לו של הנאשם, עודנו תלוי ועומד לאחר שהופנה לקהילה טיפולית בשלב הטיעונים לעונש.

בעניינו של נאשם 3, שהורשע בתיק האב בעבירה של סיווג לשוד, ניתן גזר דין, אשר אימץ הסכמה עונשית אליה הגיעו הצדדים, במסגרתו הוטל עליו עונש מאסר של 24 חודשים מתוכם 21 חודשים לריצוי במצטבר לעונש מאסר אחר אותו נשא נאשם 3. בנוסף נגזרו על נאשם 3 עונשים של מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000,000 ₪ ופיצויים (לმתלוונת בסך 2,000 ₪ ולבעל המאפייה בסך 1,000 ₪).

כתב האישום

4. מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק האב עולה כי בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת. הנאשם שכר דירה בבאר שבע (להלן: "הדירה"). עובה ליום 16.5.2021 בשעה 18:15 נכון הנהאים בדירה. בעת שהותם

בדירה גמורה בלבם של הנאים ונאים 2 החלטה לבצע שוד (להלן: "התכנית"). במסגרת התכנית סוכם כי נאים 3 יסייעו לנאים ולנאים 2 בכך שייאסף אותם ברכבו לאחר השוד. לשם מימוש התכנית ה策ידו הנאים ונאים 2 במסכות קורונה, כפפות, כובע מצחיה ומעיל קופץ'. בនוסף השairoו הנאים את הטלפוןם והנידים שלהם בדירה. במועד הנ"ל הגיעו הנאים ונאים 2 סמוך למאפייה בבאר שבע. באותו עת עבדה במאפייה המתלוננת. בהגיעם למקום הנאים ונאים 2 צעדו לעבר המאפייה, כשפניהם מסכות במסכות "קורונה" כשהנאים לבש מעיל קופץ' ועטה כפפות ונאים 2 כבש כובע מצחיה ועטה כפפות לידו. עת נכנסו הנאים ונאים 2 למאפייה עד מהה המתלוננת ליד הקופה בכניסה למאפייה. נאים 2 תפס את המתלוננת מאחור, כיסה את עיניה, אמר לה "לא זווז אני לא רוצה לפגוע בר", דחף אותה בכח אל החלק האחורי של החנות ודרש ממנו לא לצאת ממשך 5 דקות. במקביל, הנאים נטלו קופסה גדולה מלאה בחפיפות SIGRIOT ששוין מוערך כ-13,000 ₪ ויצא מהחנות. נאים 2 יצא מיד אחריו. הנאים ונאים 2 רצויים במהירות לעבר רכבו של נאים 3 שאספם לרכבו ואלה נסעו במהירות מהמקום.

מעובדות כתוב האישום המתוקן בתיק המצורף עולה כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שהוא הנאים יחד עם שותפיו לתיק המצורף והמתלונן בחולופת מעצר "רוח במדבר" (להלן: "הפניימה"). בתאריך 6.12.2019 ביקש הנאים מהמתלונן שירביץ' לחניך אחר בפנימיה. يوم לאחר מכן, נאים 2 בתיק המצורף פנה אל המתלונן וביקש שיתלווה אליו לחדר בפנימיה בטענה שהוא מעוניין לשוחח עמו. מיד ובסמוך למתואר לעיל, תוך כדי שהמתלונן ונאים 2 חוליכם, הפיל נאים 2 את המתלונן על הרצפה או אז יצאו מתוך ארון שבחדר הנאים ונאים 3 בתיק המצורף והחלו לתקוף שלא כדין את המתלונן בכך שבעטו בו בבטן ובפלג גופו עליון ובਮכת אגרוף בפנים.

תקيري שירות המבחן

5. בעניינו של הנאים התקבלו מספר תסקרים מטעם שירות מבחן.

מהתסוקיר הראשון (יום 27.3.2022) עולה שהנאים כבן 19, רווק, בן להורים גrownups שעלו מאיויפיה, לאחר הגירושים נותר הקשר עם האב, האם עקרת בית, התמודדה בעבר עם דיכאון והתמכרות לאלכוהול (עד שנגמרה) ומתקיימת מחלוקת ביטוח לאומי. הנאים נחשף בגין צער לאלימות במשפחה, סיים 10 שנות לימוד, עבד טרם מעצרו כעוזר נהג והתגורר בדירה שכורה. הנאים התמודד עם הפרעות הסתגלות ועבר בין מסגרות חינוך שונות כדי למצוא עבורו מסגרת שתתאים לצרכיו ולתפקידו, התקשה לשמור על תפקוד חיובי לאורך זמן, עשה לדבריו שימוש מזדמן בקנאביס אך שלל התמכרות ושלל נזקקות טיפולית.

שירות המבחן מסר שהנאים מוכר להם מתיק קודם לשנת 2016,תיק בו הביע חוסר אמון ביחס לרצון של שירות מבחן לנوعו לסיע לו ובו התקשה לשתף פעולה. עוד עולה כי לאורך השנים נעשו ניסיונות רבים לשלב את הנאים במסגרת חוץ בתיות טיפול בקהילה שכשלו בשל בעיות בתפקידו.

שירות המבחן עידכן כי במסגרת הליכי המעצר הקשורים בתיק האב שוחרר הנאים במסגרת טיפולית ("החותם המשולש"), ואולם מעדכן שהתקבל מהמסגרת עליה כי היה קיים חסד שהוא משתמש בסמים, כי הוא הגיב בתוקפנות כלפי אנשי הצדוק והפגין קשיים בשיתוף פעולה עם כללי הבית. כן ציין, שקיים קושי להחזיק אותו

במסגרת בשל תחושת הפחד וחוסר מוגנות שהוא משרה על אנשי הצוות ועל שאר הנערים השווים בהוטטל, אף שניתנו לו מספר ההזדמנויות לשוחות במסגרת חלה הדדרות בהתקלותו שהביאה להחלטה על הפקת הטיפול בעניינו. הנאשם עזב המסגרת ללא אישור גורמי הטיפול ובמהלך נתקק הקשר עם שירות המבחן ובאות כוחו. על רקע האמור, שירות המבחן מסר שאין הוא יכול לבוא בהמלצת בעניינו.

בתסוקיר השני (מיום 20.6.2022) שירות המבחן עדכן על אודות כך שהקשר עם הנאשם טרם חודש.

כאן המקום לציין, כי בין לבני התקיימו בעניינו של הנאשם מספר דיונים שעסקו בעיקר בשאלת איתורו לאחר שעזב המסגרת, עד שביום 14.09.2022 הותלו ההליכים כנגדו לבקשת המאשימים. יום לאחר מכן, עם מעצרו של הנאשם, ההליכים חודשו, וביום 28.9.2022 נעצר הנאשם עד לתום ההליכים. הדיון נדחה לצורך שמייעת טיעוני הצדדים לעונש תוך שהוריתי לשירות המבחן לעורוך תסוקיר משלים במסגרת תימסר המלצה עונשית.

בתסוקיר המשלים (מיום 17.11.2022) חזר שירות המבחן על נסיבות חייו של הנאשם. בהתייחס לעבירה נמסר שהנ帀הו הודה בביצועה. הנאשם מסר כי השחרר ממסר קודם שלושה חודשים בלבד טרם מעצרו בעבירה הנוכחיית. הנאשם שיטף כי תכנן לעורך שינוי בחיו, עבר מקום מגורים לבאר שבע כדי להתרחק מהסבירה בה גדל אך לבסוף חобр לחבר שולית בבאר שבע והתקשה לסרב לאחד ממכרו לבצע את העבירה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בצל נסיבות חיים קשות שעיצבו את יכולתו להתמודד עם רגשות של נטישה, בידיות ועם שחש כלפי כל העולם, כי הנאשם חסר רשות תמיכה משפחתית, כי הוא נעדך גבולות פנימיים ומתקשה לעמוד בגבולות חינוכיים, מתקשה לקבל סמכות וחוק ולהעמיק התבוננותו בדפוסיו התוכניים.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם שהנ帀הו דבר בפתחות על נסיבות חייו, חש תחושת אכזרה עצמית בגין מעצרו, גילוי אemptיה מסוימת למצלוננט, וביטה שאיפות לעריכת שינוי חיובי בחיו גם אם במסגרת הליך שיקומי בכלא. שירות השירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה של מסגרת אינטנסיבית שתציב לו גבולות אך נוכח רמת הסיכון הנש��פת נראה כי אין מסגרת שתתאים לכך.

בשל חומרת העבירה ודפוסי ההתנהגות האלימים של הנאשם ועל אף גילו הצעיר וההתרשות מקומה של נזקקות טיפולית גבוהה של הנאשם, שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית הרתעתית של מאסר בפועל ופיזיו למצלוננט.

בתסוקיר של שירות המבחן לנוער בתיק המצורף (מיום 14.12.2022) שכרפה ב"כ הנאשם קיימת התיאחות דומה לרוקע האישי-משפחתי של הנאשם ולניסיונות הטיפול הקודמים שנעשו עם הנאשם. הנאשם מסר שהוא מעוניין להשתלב בטיפול בכלל משומם שהוא זוקק לעזרה טיפולית להתרומות עם כעסי ובדי להימנע מהשפעה חברותית שלילית. ביחס לעבירה מושא התקיק המצורף נמסר שהנ帀הו התקשה להעמק בשיח, להזכיר בתריגרים להתנהגותו, להזכיר בנפגע וברקע לתקיפתו. עם זאת, בהמשך הצליח להביע חרטה בשל תקיפות המצלוננט ואemptיה כלפיו. הוא מסר כי בעבר התנהג הילד שהיא מושפע ללא מחשבה, אך כיום הוא מבין שעליו להימנע מפעולות. שירות המבחן לנוער חזר על ההתרשות ממאפיini הנאשם כפי שאלו נמסרו

בפסקoir בתיק האב תוך שהוסיף כי הוא נמנע מהמליצה טיפולית נוכח הקושי של הנאשם לחתת אחראיות, מעורבותו החזרת בפליליים כקטין וככגיר והימצאותו במעטר ללא אפשרות לטיפול במסגרת שירות המבחן לנוער.

טעוני הצדדים

.6. **המأشימה** טענה כי מתחם העונש הולם בתיק האב נע בין 3 ל-5 שנות מאסר ועתירה לעונש שנע בין 4 וחצי ל-5 שנות מאסר, הפעלה של המאסר המותנה בן חודש ימים במצטבר, מאסר מותנה, קנס ופיזוי לנפגעי העבירה.

ביחס לתיק המצורף המأشימה הצהירה כי היא מקבלת את ההסכמה אליה הגיע הנאשם עם לשכת התביעות בבית המשפט לנוער לפיה הצדדים夷 עתרו במשותף להרשעת הנאשם ולהטלת עונשים של מאסר על תנאי, פיזוי והתחייבותה ימנע מביצוע עבירה.

המأشימה הפנתה בטיעונה לערבים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הממשית בהם ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לרבות לתוכנן שקדם לביצוע העבירה שככל בחירת יעד, מקום וחלוקת תפקדים בין הנאים, לחلكו המרכז של הנאשם ביצוע העבירה, לאופי המאים והבוטה של האירוע שמשמעותו את המ███נות הנש��פת מהנאשם, לנזק הנפשי שנגרם לנפגעת העבירה ולנזק שנגרם לתוחשת הביטחון של נתני השירות ושל הציבור כולם, לסיכון ולנזק הפטונצייאלי שהוא יכול להיגרם לו היה האירוע מסילים ולסיבת שהבאה את הנאשם לבצע את העבירה (בצע כספ). המأشימה הפנתה לחומרת עבירות השוד ולצורך בהרעתה הרבים והיחיד ולעוני המאסר הארכיים שנגזרים במרקם דומים. המأشימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכלל הרעשה בצרוף של 11 תיקים פליליים בעבירות אלימות ורכוש, לעונש המאסר המותנה שתלו ועומד כנגדו. ואשר לא היה בו כדי להרטיעו ולהתרשםות השילנית של שירות המבחן והמלצתו להשיית עליו עונשה ממשית. המأشימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

.7. **ב"כ הנאשם** טענה כי מתחם העונש הולם נע בין 18 ל-40 חודשים מאסר ועתירה לעונש שלא עולה על 24 חודשים מאסר בפועל כולל התקיק המצורף, תוך שהשאירה את שאלת אופן הפעלת המאסר המותנה לשיקול דעת בית המשפט.

ביחס לנسبות ביצוע העבירה טענה כי רף האלים היה נמוך, כי הנאשם לא הצדידו בנשך קר או חם, כי לא נגרם נזק למקום, כי ערך הרכוש שנשداد לא היה גבוה במיוחד, כי חלקו של הנאשם היה קטן מזה של נאשם 2 באשר הוא לא דבר עם המתלוונת ולא תקף אותה וחלקו הסתכם בליך הסיגריות. ב"כ הנאשם הפנתה לעונש שנגזר על נאשם 3 וטענה כי אף שזה הורשע בעבירות סיוע בלבד הוא היה ב"מעגל הראשון" הן לעניין התקנון והן לעניין הבאת הרכב למקום האירוע ומכאן שאין מקום ליצור הבחנה מהותית בין עונשו לעונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנתה לנسبותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם כפי שהשתקפו בפסקoir שירות המבחן ולכך שעברו הפלילי כולל הרשעה אחת בבית המשפט לנוער שהתייחסה לצרוף תיקים. ב"כ הנאשם הפנתה לפסקoir שירות המבחן ממנו עלה קיומה של נזקקות טיפולית אמיתי לרצון שהביע הנאשם בהליך

טיפול, הליך שבו שולב בפועל במשך חצי שנה עד שהופסק, חרףمامציו של הנאשם להצליח בו.

לענין התקיק המצויר טענה ב"כ הנאשם כי היא מסכימה להרשות הנאשם, כי הנאשם הוודה, לפקח אחריות וגילה אמפתיה כלפי המתلون. בענין זה הוסיפה כי עניינו של נאשם 2 בתיק המצויר הסתיים בענישה של מאסר מותנה, התחריבות ופיקוחו לממתلون בסך 200 ל"י. ב"כ הנאשם עתרה שלא להחמיר עם הנאשם ולהשאיר פתח של תקווה לשיקומו. ב"כ הנאשם צרפה פסיקה לתמייה בעמדתה העונשית

.8. הנאשם עצמו מסר כי הוא מתחרט על מעשיו.

דין והכרעה

.9. סבירני כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 20 ל-50 חודשים מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידה הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובענישה הנוגגת, כפי שאפרט להלן.

.10. הנאשם פגע בערכים המוגנים של הגנה על קניינו, בטחונו, שלמות נפשו, שלמות גופו וחורתו של אדם כמו גם בהגנה על תחזות הביטחון של הציבור ושלומו וביתחונם של ציבור נוטני השירותים. ביחס לתיק המצויר פגע הנאשם גם בתחזות הביטחון של השוהים בהוסטל.

.11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא משמעותית. בוגע לתיק האב מדובר בשוד מתוכנן במסגרתו הנאשימים חילקו תפוקדים, בחרו יעד לשוד, הצעידו לביגוד כדי להסתיר את זהותם, תקפו ואיימו על המתلونנת לקחו חפיפות סיגריות בסכום של 13,000 ל"י ונמלטו מהמקום באמצעות רכבו של נאשם 3 שהמתין להם מחוץ למקום.

לצד זאת, בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים נתתי משקל לכך שלא נגרם בסופו של יומן נזק פיזי ממשי לממתلونת ולכך שסכום הכספי שנגנבו לא היה משמעותי.

יצוין כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בתיק המצויר אף היא לא מבוטלת. הנאשם במקרה זה תקפו את המתلون, בעטו בו בבטן, בפלג גופו העליון והכו אותו מכת אגרוף בפנים.

.12. בבסיסה של כל עבירה שוד עומד הרצון לקחת מקנינו של الآخر וזאת תוך שימוש באלים פיזית או מילולית. לא אחת הדגיש בית המשפט העליון את הצורך לעקור עבירה זו המטיילה אימה על הציבור, ואשר פוטנציאלית ההסלמה לפגיעה פיזית ונפשית בנפגעי העבירה הוא ממשי, באמצעות ענישה מרתיעה. ראו למשל ע"פ 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.12.2012), פסקה 8:

"...עבירה זו אסור לה שתקנה אחזקה במחוזותינו ועלינו לפעול לעוקרה היכן שניתן. עבירות השוד פוגעת בביטחונם המסתויים במסגרת האירוע, כמו גם בכלל האוכלוסייה כאשר גורמים עבריניים מסוימים על שלומה ורוחחתה. על בתיה המשפט להעביר מסר מרתיע לכל מי שבוחר להשיג רוח 'קל' בדרך עברינית תוך פגיעה באנשים תמיינים הנקרים בדרכם. כאמור, בנסיבות רגילות הרתעה זו צריכה לכלול מאסר בפועל".

באשר לצורך למגר את תופעת האלים שפושה ופוגעת בכל חלקה טובה בחברה בישראל ראו בע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 16.8.2007), פסקה 10:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלים הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשותות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מرتיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלים סכטוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדווידואלי, והן לעבריניים הפטונצייאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

13. באשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה מצאתי לתחזקן משקל למבצע העבירה (בחירה יעד, חלוקת תפקידים, החלטות בנסיבות קורונה, כפפות, כובע מצחיה, מעיל קופץין והשארת מכשירי הטלפון הנייד בדירה כדי להסתיר את זהותם); לנזק הנפשי שנגרם למטלוננט; לנזק הקנייני (גניבת חפיפות סיגריות בסכום של 13,000 ₪); לפוטנציאלי הסיכון ולנזק שלוול היה להיגרם למטלוננט לו היה האירוע מסלעם; לחלקו של הנאשם ביצוע העבירה; לתעזה ביצוע העבירה ולאופי האלים כלפי המטלוננט; לשינה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה (בעצם כסוף); לעיד שנבחר ולזהות המטלוננט (نمנית על אוכלוסיות נתני השירותים).

לצד זאת נתתי משקל לכך שהנאשם עצמו לא נטל חלק באלים הפיזית שהופעלה כלפי המטלוננט וכן שלא נגרם לה נזק פיזי משמעותי אף הנזק הקנייני לא היה ממשמעותי.

14. עיון בפסקה מגלה כי מנעד הענישה ומתחמי הענישה בעבירת השוד הוא רחב. בעניין זה ראו למשל בע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 06.02.2014).

מטבע הדברים, הענישה בעבירת השוד מגוננת ותלויה בנסיבות ה"עשה" לרבות בגיןו של הנאשם, עברו הפלילי ובשאלת השתלבותו בהליך שיקומי אך בעיקר תלואה היא בנסיבות ה"מעשה" לרבות אופי האלים, מידת הנזק הגוף והנפשי שנגרם, זהות הנשדים (נותני שירות, קשיישים, חסרי ישע, ילדים), שוויו וטיבו של הרוכש שנשדד, האם נעשה שימוש בנשק קר או חם, האם העבירה בוצעה בצוותא עם אחרים או על-ידי נאשם יחיד והאם נלווה לביצוע העבירה עבירות נוספות נוספת.

עם זאת, המגמה המסתמנת בפסקה היא של החמרה בענישה, מתוך מտן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרעתה, כאשר לנسبותיו של העבריין ניתן משקל מופחת יחסית. ראו ע"פ 5881/14 **ביארי נ' מדינת**

ישראל (פורסם בנבו, 26.7.2015).

אחר הערות פתיחה אלו, תוצגה פסיקה במקרים דומים.

בע"פ 5780/13 **בן ابو נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.07.2014) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירה של שוד בנסיבות חמימות והחזקת סיכון והמיר את עונשו ל- 45 חודשים מאסר חלף 52 חודשים מסר שהשitis עלייו בבית המשפט המחויז. במקרה זה שدد הנאשם סך של 480 ₪ בגין מכךות תוך שהוא מצמיד סיכון לצווארו של המוכר;

בע"פ 5368/14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.09.2014) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם שקשר עם אחר והשניים שדדו תחנת דלק כשהם חשובים בקשרות מגן תוך שההנאים אינם על עובד המקום באמצעות חפץ שנחזה לאקדח והכה אותו באמצעות תיק בראשו והותיר על כנו עונש של 42 חודשים מאסר;

בע"פ 104/12 **מורה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.07.2012) דחה בית המשפט העליון ערעורו של הנאשם צער, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירות שוד בנסיבות חמימות, והותיר על כנו עונש של 34 חודשים מאסר. במקרה זה חבר הנאשם עם אחרים ובצוותו חדא שדדו באזמים סך של 1,000 ₪ וסיגריות בגין מכךות תוך דלק כשהם מצידים בסיכון ובאגוף;

בע"פ 7459/12 **שיבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.06.2013) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם צער שהורשע בעבירות שוד של חנות נוחות בתחנת דלק בשל שיקולי שיקום, והמיר עונש של 30 חודשים מאסר שהשitis עלייו בבית המשפט המחויז לעונש של 24 חודשים מאסר. הנאשם שחשס כובע גרב על פניו שداد סכום בסך 900 ₪ תוך שהוא מאיים על המוכר ומציג לו סיכון שהייתה ברשותו;

ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.3.2017) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכבד, שהורשע בעבירות שוד של חנות נוחות בתחנת דלק באמצעות אקדח צעצוע והותיר על כנו עונש של 20 חודשים מאסר שהשitis עליו בבית המשפט המחויז. יצוין, כי במקרה זה התחשב בית המשפט במצבו הנפשי החרג של הנאשם לצורך גזרת דין. במקרה זה ציין בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט המחויז (18-36 חודשים מאסר) דומה למתחמי ענישה שנקבעו בעבירות שוד שבahn לא הופעלה אלימות קשה.

עינתי בפסקה שאליה הפנתה המאשימה וצרכה ב"כ הנאשם. מטיב הדברים כל צד הציג פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

המאשימה הפנתה בין היתר לע"פ 1114/15 **גנאים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.11.2015) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם שהצטייד בכפפות ובכלו הנחזה לאקדח ויחד עם אחר שדדו חנות מכולת כשהם

רעווי פנים והותיר על כנו עונש של 42 חודשים מאסר, חרף העדר עבר פלילי וחסרן לכך שלא היה שימוש באליםות פיזית.

ב"כ הנאשם צרפה את ע"פ 2228/2020 **Ấטרש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 24.6.2020) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה שוד בצוותא והותיר על כנו עונש של 20 חודשים מאסר. במקרה זה שدد הנאשם ייחד עם אחרים חנות נוחות בתחנת דלק תוך איום על המתלוון ונטלו מהדלתק חפיפות סיגריות בשווי של 7297 ₪;

את ע"פ 1167/21 **חולג'יראת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 31.5.2021) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה שוד בנסיבות חמירות והותיר על כנו עונש של 18 חודשים חרף המליצה של שירות המבחן לנ��וט בהליך שיקומי. במקרה זה שدد הנאשם ייחד עם אחר 1,140 ₪ מוחנות נוחות של תחנת דלק כשהם מזוהים בסיכון ובמברגן.

לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבועתי ובדרו נתתי משקל להודאת הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי הנוצר ממנו; לנסיותיו האישיות-משפחתיות המורכבות ולקושיו הצפוי לו מעונש המאסר שיוטל עליו. נתתי משקל גם לגילו הצעיר של הנאשם (כבן 19 בעת ביצוע העבירה) ולמאץ שערך להשתלב בהליך שיקומי אף זהה לא צלח.

מן הצד השני, מצאתי לחתת משקל להמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש ממשי חרף גילו הצעיר וקיומה של נזקנות טיפולית אמיתית.

כן מצאתי לחתת משקל לעברו הפלילי של הנאשם. זה אמןם כולל שתי הרשעות "בלבד" ואולם הרשותו מבית המשפט לנוער התיחסה ל-11 תיקים שצורפו רובם בעבירות אלימות ורכוש בגין נגזר עליו 16 חודשים מאסר ומאסרים מותניים שלא היה בהם כדי להרתו מלחזר ולבצע העבירה בתיק דן.

בהקשר זה, נתתי משקל גם לכך שהנאשם ביצע את העבירה מושא גזר דין זה זמן קצר לאחר שהשתחרר ממאסרו.

מקבץ נתונים זה, מלמד על כך שיש צורך לחתת ביטוי בענישה לא רק לשיקול הרתעת הרבים היפה לגזרה זו של עבירות המבוצעות לפני נוכני השירות, כי אם גם לשיקול הרתעת הנאשם עצמו.

ב"כ הנאשם טענה כי חלקו של הנאשם 3 נמצא במעגל הראשון של ביצוע העבירה ומכאן שיש לגזר על הנאשם עונש דומה לזה שנגזר על הנאשם 3. אכן, הנאשם 3 אמן הורשע בעבירה סיוע ולא בעבירה המושלמת

כמו הנאשם, ואולם זה לא רק מילט השני לאחר השוד כי אם גם נכח בפגישה בה החלתו הנאשם ונאשם 2 לבצע השוד. מכאן שניתן לומר שלו מעורבות לא מבוטלת בעשייה העברינית. חרב האמור, לנוכח ההבדלים במידת העשייה העברינית ובעבירה בה כל אחד הורשע, אין הכרח שהעונשים של השניים יהיו זהים.

מעבר לאמור, בשונה מה הנאשם, הנאשם 3 הגיע להסדר טיעון "סגור" לעונש, וכיודע שיקולי בית המשפט בגוזרו את הדין במסגרת הסדר טיעון "סגור" אינם חופפים לשיקולים בהם נוצר הדין בהתאם לעקרונות תיקון 113 לחוק העונשין לאחר טיעון "חופשי" של הצדדים.

. 17. לנאם מסר מותנה מת"פ (שלום נוער-ט) 19-08-46177 בן חדש ימים. על-פי הכלל המוסדר בסעיף 58 לחוק העונשין היה מקום להורות על הפעלת המותנה במצטרב לעונש המסרג שיטול על הנאשם במסגרת תיק זה, וזאת אף בשם לב לזמן הקצר שחלף מאז שחרורו ממאסרו הקודם ועד לביצוע העבירה בתיק זה.

חרב האמור, במקרה זה מצאתי לחופף את המסרג המותנה למסרג שיטול על הנאשם, וזאת בשל לקיחת האחוריות על-ידו כמו גם בשל הרצון לעודד את הנאשם, שהוא כאמור צער בימים, להמשיך ולפעול לשיקומו במהלך מאסרו.

. 18. באשר לתיק המצורף מצאתי לכבד את ההסתמאות אליה הגיעו הצדדים ולפיכך אני מרושע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיפים 379 + 382(א) לחוק העונשין.

. 19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשים מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל את המסרג המותנה בין חדש ימים מת"פ 19-08-46177 בחופף לעונש המסרג שהוטל על הנאשם במסגרת תיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 26 חודשים מאסר בגין ימי מעצרו.

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממאסרו, שלא לעבור עבירות

אלימות או רכוש מסוג פשע.

6 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממאסרו, שלא לעבור עבירה אלימות או רכוש מסוג עוון (למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב).

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 7 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוך 14 חודשים מהיום.

ה. פיצוי בסך של 3,000 ₪ למטלוננת בתיק האב, ע.ת 2 א' ק'.

פיצוי בסך של 1,000 ₪ לבעל המאפייה. המاشימה תעביר פרטיו לזכירות בתוך 7 ימים.

פיצוי למטלון בתיק המצורף בסך 200 ₪.

הפיצויים ישולמו בתוך שנה מהיום. כל תשלום בתיק יזקף תחילתה לטובת הפיצויים.

ו. הנאשם יחתום על התcheinות כספית בסך 1,500 ₪ שלא לעבור עבירה אלימות בתוך 3 שנים מהיום. לא תחתם התcheinות בתוך 7 ימים יאסר הנאשם ליוםיים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, במעמד
הצדדים.